

Betænkning

over

I. forslag til lov om ændring i ferieloven.

(Forlængelse af ferie m.v.) og

II. forslag til lov om ændring i medhjælperloven.

(Forlængelse af ferie).

(Afgivet af udvalget den 19. maj 1971).

Udvalget har behandlet lovforslagene i 7 møder og herunder haft 1 samråd med arbejdsministeren, der tillige har besvaret en række skriftlige af udvalget stillede spørgsmål. Et enkelt af disse spørgsmål med svaret er optrykt som bilag til betænkningen.

Udvalget har modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra Andels- og Privatslagteriernes Arbejdsgiverforeninger, Dansk Arbejdsgiverforening og LO, Landsorganisationen i Danmark, samt talsmænd for de værnepligtige.

Ad. I. forslag til lov om ændring i ferieloven. (Forlængelse af ferie m. v.).

Udvalget har navnlig drøftet den i lovforslagets § 1, nr. 10, som ny § 17 b foreslåede bestemmelse og ligeledes gjort denne bestemmelse til genstand for samråd med arbejdsministeren. Ifølge nævnte bestemmelse skal en arbejdsgiver i tilfælde, hvor virksomheden holder lukket på hverdage mellem jul og nytår, bestemme, at lønmodtagerne holder ferie i disse dage i det omfang, lønmodtagerne er berettiget til mere end 18 feriedage. Det er endvidere i bestemmelsen fastsat, at arbejdsgiveren, såfremt han ikke træffer den nævnte beslutning, skal betale lønmodtagerne løn for de pågældende dage.

Den foreslåede bestemmelse må ses på baggrund af en vis tendens til, at virksomheder holdes lukket mellem jul og nytår og samtidig afskediges arbejderne alene med virkning for disse arbejdsdage, for hvilke arbejderne herefter er berettigede til at op-

pebære dagpenge efter arbejdsløshedsforsikringsloven.

Arbejdsministeren har under samrådet udtalt, at der herved er fundet en hensigtsmæssig måde at løse det nævnte problem på, der ikke kan forventes løst i forbindelse med arbejdsmarkedets overenskomstforhandlinger. Arbejdsministeren har stærkt understreget, at ferieforlængelsen giver en gunstig baggrund for problemets løsning, og har endelig udtalt, at dets løsning på anden måde ville gøre det påkrævet i arbejdsløshedsforsikringsloven at genindføre karenstidsbestemmelser, hvilket må anses for principielt uheldigt, efter at karensdage i øvrigt er blevet afskaffet.

Et *flertal* (det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) kan tilslutte sig disse synspunkter, medens et *mindretal* (socialdemokratiet og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) stiller ændringsforslag om, at bestemmelsen udgår af lovforslaget, idet den strider mod mæglingens forslags bestemmelse om, at ferietidspunkterne fastsættes af arbejdsgiveren, men at han så vidt muligt skal imødekomme lønmodtagernes ønsker om ferieplaceringen.

Udvalget har drøftet, hvorvidt medhjælperlovens særlige bestemmelser om ferie bør ophæves, således at de af nævnte lov omfattede personer får ret til ferie efter ferieloven.

Udvalget har i denne forbindelse gjort sig bekendt med de undersøgelser, arbejdsmini-

steren har indledt vedr. huslige medhjælperes forhold på baggrund af et folketingsudvalgs henstilling i betænkning af 21. maj 1970 (Folketingstidende 1969-70, tillæg B., sp. 2033).

Arbejdsministeren har over for udvalget udtalt, at det fortsat ikke findes hensigtsmæssigt at henføre medhjælperne under ferieloven, hvilket synspunkt tiltrædes af et *flertal* (det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget med undtagelse af Grethe Philip).

Ovennævnte *mindretal* (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) finder, at medhjælperlovens bestemmelser om ferie bør ophæves, og henviser til, at et af arbejdsministeren nedsat udvalg i sin i efteråret 1968 afgivne redegørelse har foreslået de af medhjælperloven omfattede personer inddraget under ferieloven. Mindretallet fremhæver i denne forbindelse bl. a., at medhjælperne, som ikke har haft beskæftigelse året igennem, er ringere stillet, end de ville være efter ferieloven. Mindretallet fremhæver endvidere, at man i den foreliggende situation kan foretage ændringer på en sådan måde, at vanskelighederne ved overgangen gøres så lidt følelige som muligt for arbejdsgiverne og lønmodtagerne. Mindretallet har derfor stillet ændringsforslag nr. 1 og 9, hvorefter medhjælperne inddrages under ferieloven.

Et *mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) er af den opfattelse, at retten til at holde ferie ikke bør være betinget af beskæftigelsen i det forudgående kalenderår (optjeningsåret), og har derfor stillet ændringsforslag, hvorefter der opnås ret til 24 dages ferie, forudsat at vedkommende har været beskæftiget som lønmodtager i optjeningsåret eller inden ferieårets 1. august.

I sin henvendelse har Andels- og Privat-slagteriernes Arbejdsgiverforeninger bl. a. peget på værdien af en spredning af ferien. I tilslutning hertil understreger udvalget, at forslaget til ændret formulering af § 9, stk. 4, netop tager sigte på yderligere at støtte bestræbelserne for en spredning af ferien, herunder at feriedage placeres uden for ferieperioden.

Talsmændene ved de tre værn har i deres

henvendelse som primært ønske fremført, at der gennem ferieloven sikres de værnepligtige en ferieret, således at der i tjenestetiden optjenes ferie efter de almindelige regler og således, at den optjente ferie kan holdes i det ferieår, hvori hjemsendelse finder sted. Talsmændene har derimod ikke på nuværende tidspunkt fremsat ønske om, at der gennem ferieloven sikres de værnepligtige feriegødtgørelse. Det er talsmændenes opfattelse, at en sådan ordning må etableres i forbindelse med den gradvise gennemførelse af en almindelig soldaterlønsordning, eventuelt således at de nuværende hjemsendelsespenge på et senere tidspunkt konverteres til feriepenge.

Udvalget har stillet ændringsforslag nr. 6, hvorefter arbejdsministeren fastsætter regler om ret til ferie uden feriegødtgørelse eller løn på grundlag af aftjening af værnepligt. Ændringsforslaget er tiltrådt af arbejdsministeren.

Et *flertal* (det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget med undtagelse af Grethe Philip) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af arbejdsministeren stillede ændringsforslag nr. 3, 4, 7 og 8, der er tiltrådt af udvalget, og med det af udvalget stillede ændringsforslag nr. 6, der er tiltrådt af arbejdsministeren.

Et *mindretal* (socialdemokratiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af arbejdsministeren og af udvalget stillede ovennævnte ændringsforslag og med de af et mindretal stillede ændringsforslag nr. 1, 5 og 9.

Et *andet mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af arbejdsministeren og af udvalget stillede ovennævnte ændringsforslag, med de af et mindretal stillede ovennævnte ændringsforslag samt med det af mindretallet selv stillede ændringsforslag nr. 2.

Et *tredje mindretal* (Grethe Philip) vil redegøre for sin stilling ved 2. behandling.

Ad II. forslag til lov om ændring i medhjælperloven. (Forlængelse af ferie).

Et flertal (det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget med undtagelse af Grethe Philip) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et mindretal (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) henviser til de ovenfor af mindretallet stillede ændringsforslag til lov om ændring i ferieloven, hvorefter medhjælpere inddrages under denne, og hvis vedtagelse vil medføre, at lovforslaget kan tages tilbage som overflødig.

Et andet mindretal (Grethe Philip) vil redegøre for sin stilling ved 2. behandling.

Ændringsforslag

til

I. forslag til lov om ændring i ferieloven.

(Forlængelse af ferie m. v.)

Af et mindretal (Erling Dinesen, Jørgen Peder Hansen, Anker Jørgensen, Søren B. Jørgensen, Evald Kristensen, Bertel Pedersen og Arne Larsen):

Til § 1.

1) Foran nr. 1 indsættes som nyt nummer:

„01. § 2 affattes således:

„§ 2. Løven gælder dog ikke for lønmodtagere i statens, folkeskolens eller folkekirkenes tjeneste, der er ansat som tjenestemænd eller ansat med ret til ferie med løn efter samme regler som for tjenestemænd.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte lønmodtagere, der ikke er tjenestemænd, har ved fratræden ret til feriegodtgørelse efter § 14, stk. 3.“

Af et andet mindretal (Arne Larsen):

2) Foran nr. 1 indsættes som nyt nummer:

„02. Kapitel 2 affattes således:

„Kapitel 2.

Feriers længde.

§ 6. Enhver lønmodtager, der har været beskæftiget erhvervsmæssigt inden ferieå-

rets 1. august eller i det forudgående kalenderår, har ret til 24 dages ferie.

Stk. 2. Har en lærling ikke optjent ret til feriegodtgørelse for alle feriedagene, giver læremesteren lærlingen løn i det resterende antal dage.

Stk. 3. Er læreforholdet begyndt inden for de første 4 måneder af et ferieår, gælder det samme for dette ferieår.“

Af arbejdsministeren, tiltrådt af udvalget:

3) Efter nr. 3 indsættes som nyt nummer:

„03. § 9, stk. 3, affattes således:

„Stk. 3. For personer, der er beskæftiget i landbrug, skal mindst 9 feriedage gives i sammenhæng i ferieperioden. Af de øvrige feriedage skal mindst 3 gives samlet eller delt i tiden fra 1. maj-31. oktober. Såfremt der i kollektiv overenskomst er en bestemmelse herom eller aftale træffes mellem lønmodtageren og arbejdsgiveren, kan de i 1. og 2. punktum nævnte feriedage, i alt 12, gives i sammenhæng i tiden fra 1. maj-31. oktober. De øvrige feriedage kan lægges uden for ferieperioden, men således at mindst 9 feriedage gives i sammenhæng.“

4) Nr. 5 affattes således:

„5. § 10, stk. 1, affattes således:

„Arbejdsgiveren fastsætter efter forhandling med lønmodtageren, hvornår ferien skal holdes, idet arbejdsgiveren under hensyntagen til virksomhedens tarv så vidt muligt skal imødekomme lønmodtagerens ønske om feriens placering. Arbejdsgiveren giver lønmodtageren meddelelse herom så tidligt som muligt, dog senest 1 måned før ferien begynder, medmindre særlige omstændigheder hindrer dette.“

Af mindretallet under nr. 1:

5) Den under nr. 10 som § 17 b foreslåede nye bestemmelse udgår.

Af udvalget, tiltrådt af arbejdsministeren:

6) Efter nr. 10 indsættes som nyt nummer:

„04. Efter § 25 indsættes som ny paragraf:

„§ 25 a. Arbejdsministeren fastsætter regler om ret til ferie uden feriegodtgørelse eller løn på grundlag af aftjening af værnepligt.“

Bet. o. lovf. vedr. ferieloven m. m.

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af udvalget:

Til § 3.

7) Som nyt stykke indsættes:

„Stk. 2. Uanset § 1, nr. 03, er den del af ferien, der skal gives i sammenhæng i ferieperioden, i ferieåret 1971-72 6 dage.“

Til § 5.

8) Efter „3,“ indsættes: „03,“.

Af *mindretallet under nr. 1*:

Ny paragraf.

9) Efter § 5 indsættes som ny paragraf:

„§ 6. I lov nr. 156 af 31. maj 1961, medhjælperloven, som ændret ved lov nr. 149 af 13. maj 1964 og lov nr. 333 af 18. juni 1969 § 8, foretages følgende ændringer med virkning fra den 1. november 1971:

- 1) § 11 ophæves,
- 2) § 16, 2. pkt., ophæves,
- 3) i § 34 udgår: „, § 11 om medhjælperens ret til ferie“ og
- 4) i § 37 udgår: „§ 11,“.

Stk. 2. For lønmodtagere, der i medfør af § 1, nr. 01, efter 1. juli 1971 er omfattet af ferieloven, udgør tiden fra 1. juli 1971 til 31. marts 1972 optjeningsåret for den ferie, der skal holdes i ferieåret fra 1. april 1972 til 31. marts 1973, og tiden fra 1. april til 31. december 1972 optjeningsåret for den ferie, der skal holdes i ferieåret fra 1. april 1973 til 31. marts 1974.“

B e m æ r k n i n g e r.

Til nr. 1 og 9.

Ved ændringsforslagene inddrages medhjælperne under ferieloven, og som følge heraf ophæves den særlige feriebestemmelse i medhjælperloven. Endvidere fastsættes der overgangsbestemmelser.

Efter feriebestemmelsen i medhjælperloven erhverves ret til ferie på grundlag af det aktuelle ansættelsesforhold, inden hvis udløb ferien skal holdes, medens der efter ferieloven optjenes feriegodtgørelse eller ferie med løn på grundlag af beskæftigelsen i et kalenderår, og således at ferien holdes det følgende ferieår.

Inddragelse af medhjælperne under ferieloven indebærer, at disse lønmodtagere fra

den 1. juli 1971 optjener ret til ferie og feriegodtgørelse, således at den optjente ferie — ved fuld beskæftigelse i tiden fra 1. juli til 31. december 1971 12 dage — holdes i ferieåret 1972-73.

Såfremt medhjælperlovens feriebestemmelser ophæves ligeledes med virkning fra 1. juli 1971, ville medhjælperne alene have ret til ferie med løn efter disse bestemmelser for tiden indtil denne dato.

De ville således ikke have nogen ferieret i resten af 1971 og først i sommeren 1972 få ny ferieret med som nævnt alene 12 dage. Forslagsstillerne finder det derfor rimeligt, at der gennemføres særlige overgangsbestemmelser for denne gruppe.

Det foreslås for det første, at medhjælperlovens feriebestemmelser fortsat gælder indtil 1. november 1971. I halvåret indtil denne dato vil medhjælperne således som hidtil kunne holde 9 dages ferie med løn.

Dernæst foreslås det, at der fastsættes særlige optjeningsperioder for den omhandlede gruppe lønmodtagere, således at de såvel i ferieåret 1972-73 som i ferieåret 1973-74 har ret til 18 dages ferie og dertil svarende feriegodtgørelse eller løn under ferie. I ferieåret 1974-75 vil de fuldt ud være på linje med andre lønmodtagere, som er omfattet af ferieloven.

Til nr. 2.

Ved ændringsforslaget fastslås det, at beskæftigelse inden ferieårets 1. august giver ret til 24 dages ferie i modsætning til ordningen efter såvel gældende lov som lovforslaget, hvorefter feriedagenes antal, 18/24, er afhængigt af længden af den pågældendes beskæftigelse i det forudgående kalenderår (optjeningsåret). Såfremt ændringsforslaget vedtages, vil de herefter fornødne yderligere ændringsforslag blive udarbejdet til lovforslagets 3. behandling.

Til nr. 3, 7 og 8.

I det den 17. marts 1971 fremsatte forslag til lov om ændring i ferieloven (Forlængelse af ferie m. v.) var ikke medtaget ændringsforslag til § 9, stk. 3, om, hvornår ferien skal gives for personer, der er beskæftiget i landbrug. Baggrunden herfor var, at det var fundet rigtigt at afvente afslutningen af de da igangværende overenskomstforhandlinger på landbrugsområdet.

Efter vedtagelsen af det af forligsmanden den 19. marts 1971 fremsatte mæglingsforslag på landbrugsområdet er der også for dette område truffet aftale om en trinvis forlængelse af ferie til 4 uger og i forbindelse hermed om, hvornår ferien skal gives for personer, der er beskæftiget i landbrug.

Det herefter udarbejdede forslag til ændret affattelse af ferielovens § 9, stk. 3, er tiltrådt af Landsorganisationen i Danmark og Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger.

Til nr. 4.

Mæglingsforslaget af 27. februar 1971 V. g. lyder således: „Feretidspunkterne fastsættes af arbejdsgiveren, der under hensyntagen til virksomhedens tarv så vidt muligt skal imødekomme lønmodtagernes ønsker om ferieplaceringen og give dem meddelelse herom så tidligt som muligt, dog senest 1 måned før feriens påbegyndelse,

medmindre særlige omstændigheder hindrer dette.“

På baggrund af et af Landsorganisationen i Danmark og Dansk Arbejdsgiverforening i henvendelser til udvalget herom fremsat ønske er det fundet hensigtsmæssigt at udforme bestemmelsen på linje med den i mæglingsforslagets V. g. indeholdte udformning.

Til nr. 5.

Ved ændringsforslaget udgår bestemmelsen om, at visse feriedage af arbejdsgiveren skal placeres mellem jul og nytår. Der henvises til det i betænkningen anførte.

Til nr. 6.

Ved ændringsforslaget bemyndiges arbejdsministeren til at fastsætte regler om ret til ferie uden feriegodtgørelse eller løn på grundlag af aftjening af værnepligt. I øvrigt henvises til bilaget til betænkningen.

Simonsen.	Mads Eg Damgaard.	Juul-Madsen, næstformand.	Winther.	Jens Frandsen.
Søren Jensen.	Niels Jørgen Nielsen.	Valbak.	Erik Hansen (Ålborg amt), formand.	
Grethe Philip.	Erling Dinesen.	Jørgen Peder Hansen.	Anker Jørgensen.	
Søren B. Jørgensen.	Evald Kristensen.	Bertel Pedersen.	Arne Larsen.	

Bilag.

Udvalgets spørgsmål til arbejdsministeren og svaret herpå.

Spørgsmål:

Udvalget udbeder sig ministerens kommentarer til vedlagte skrivelse af 7. maj 1971 fra talsmændene fra de tre værn.

Besvarelse:

1. I henvendelsen fra talsmændene for de 3 værn er der primært fremsat ønske om, at der gennem ferieloven sikres de værnepligtige en ferieret, således at der i tjenestetiden optjenes ferie efter de almindelige regler og således, at den optjente ferie kan holdes i det ferieår, hvori hjemsendelse finder sted.

Derimod har talsmændene tilkendegivet, at de ikke på nuværende tidspunkt har ønske om, at der gennem ferieloven sikres de værnepligtige ferieløn.

2. Med hensyn til talsmændenes primære ønske har talsmændene under et møde i arbejdsministeriet tilkendegivet, at der efter hjemsendelsen bør sikres de værnepligtige ret til ferie, idet tjenestetiden sidestilles med beskæftigelse i det civile liv i henseende til optjening af ferieret. Endvidere er det tilkendegivet, at spørgsmålet om feriens placering bør følge lovens almindelige regler — ferielovens § 9.

3. Ferieloven bygger — bortset fra de specielle bestemmelser om lærlinge — på det princip, at ret til ferie samt feriegodtgørelse baseres på beskæftigelsen i det forudgående optjeningsår. Foreligger der derfor

ikke en sådan forudgående beskæftigelse, har lønmodtageren hverken ret til at holde ferie eller ret til løn under ferie eller feriegodtgørelse.

4. Under folketingets behandling af det af arbejdsministeren i folketinget den 22. oktober 1969 fremsatte forslag til lov om ferie blev der på baggrund af pkt. 2 i det af Krog Hansen m. fl. fremsatte forslag til folketingsbeslutning om en reform af ferielovgivningen over for arbejdsministeren rejst spørgsmål, om det ville være praktisk muligt at gennemføre en ordning med ret til ferie, uanset at der eventuelt ikke er optjent feriegodtgørelse. Der henvises herom til vedlagte ekstrakt af arbejdsministeriets skrivelse af 29. april 1970.

5. Efter talsmændenes henvendelse må man formentlig tage udgangspunkt i, at de værnepligtige finder, at de efter aftjening af værnepligt har behov for at kunne få sædvanlig ferie, selvom den økonomiske baggrund — feriegodtgørelse eller løn under ferie — ikke eller ikke fuldt ud foreligger.

6. En imødekommelse af talsmændenes ønske vil kunne ske ved, at der i ferieloven indsættes en bestemmelse, hvorefter arbejdsministeren fastsætter regler om ret til ferie uden feriegodtgørelse eller løn på grundlag af aftjening af værnepligt. Herved vil det blive muligt nærmere at overveje visse tvivls spørgsmål, som en sådan ordning rejser.

Underbilag.

Ekstraktafskrift af arbejdsministeriets skrivelse af 29. april 1970 til folketingets udvalg angående forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om ferie med løn, lov om lærlingeforhold og medhjælperlov m. fl. forslag.

Anser arbejdsministeren det for praktisk muligt at gennemføre en ordning med ret til ferie, uanset at der eventuelt ikke er optjent feriegodtgørelse, jfr. pkt. 2 i forslag til folketingsbeslutning om en reform af ferielovgivningen (XI) (af Krog Hansen m. fl.)?

Hvorledes bedømmer ministeren nævnte forslags øvrige indhold?

Besvarelse:

1. Lovforslaget bygger — bortset fra de specielle bestemmelser om lærlinge — på ferielovens hidtidige principper, hvorefter ret til ferie samt feriegodtgørelse baseres på beskæftigelsen i det forudgående optjeningsår. Foreligger der derfor ikke en sådan forudgående beskæftigelse, har lønmodtageren hverken ret til at holde ferie eller ret til løn under ferie eller feriegodtgørelse.

2. Efter den norske ferielov har en lønmodtager, der er omfattet af loven, hvert ferieår ret til ferie i 24 arbejdsdage. Den, der er ansat i virksomheden senere end 30. september i ferieåret, har ikke ret til ferie.

De norske myndigheder har over for arbejdsministeriet oplyst, at den pengeløse ferietid sikkert bliver brugt i nogen udstrækning, men man har ikke oplysninger til at vurdere i hvilket omfang. Det bemærkes herved, at den norske ferielovs forudsætning om, at ferien også skal benyttes som ferie, kun gælder i den udstrækning, lønmodtageren får feriegodtgørelse.

3. Det kan vel ikke ganske afvises, at en række personer, der ikke har optjent ret til fuld ferie, kan have behov for at få suppleret antallet af feriedage op til en sådan ferie.

Ligesom lærlinge kan andre unge, der

umiddelbart efter afslutning af en uddannelse, det være sig skoleuddannelse, højere uddannelse, højskoleophold eller praktikant-tjeneste, eller som efter aftjening af værnepligt opnår beskæftigelse på arbejdsmarkedet, have behov for at holde fuld ferie i det første ferieår, de har sådan beskæftigelse. Det vil dog formentlig ofte være sådan, at disse personer har lyst til hurtigt at få lønnet beskæftigelse og måske ikke har rekreativt behov for ferie.

Et mere udtalt behov foreligger formentlig for personer, der har haft fravær på grund af sygdom, der ikke giver ret til ferie med feriegodtgørelse, eller arbejdsløshed, men det er et spørgsmål, om de pågældende skønner at have råd til at holde ferie, når de ikke har en til feriens længde svarende feriegodtgørelse til rådighed.

4. I tilfælde, hvor en lønmodtager måtte have behov for at holde fuld ferie i et ferieår uden at have ret dertil, vil der i forbindelse med ansættelsen mellem arbejdsgiveren og lønmodtageren kunne træffes aftale om, at lønmodtageren kan holde ferie (uden løn), specielt hvor arbejdsgivere ønsker hurtig tiltræden fremfor at vente til efter afholdt ferie. Sådanne aftaler må antages at være ret hyppige og har næppe givet anledning til store problemer.

Også efter tiltrædelse kan sådanne aftaler indgås, specielt når såvel arbejdsgiveren som lønmodtageren er tilfredse med ansættelsesforholdet.

5. Spørgsmålet har yderst sjældent været forelagt for administrationen, og det blev ikke rejst under arbejdet i udvalget om arbejdstid og ferie.

6. Behov for en bestemmelse på linje med

det i pkt. 2 i forslaget til folketingsbeslutning anførte synes ikke at være udtalt, idet der som hovedregel vil være sammenhæng mellem den økonomiske baggrund — d. v. s. feriegodtgørelse eller løn under ferie — og ønsket om at holde ferie og der i øvrigt i tilfælde, hvor ferie, uden at ret dertil er optjent, ønskes afholdt, træffes aftale mellem arbejdsgiver og lønmodtager.

7. Det kan formentlig ikke anses for udelukket at gennemføre en ordning med ret til ferie, uanset at lønmodtageren ikke i det

forudgående optjeningsår har haft en dertil svarende beskæftigelse — og følgelig ej heller har optjent feriegodtgørelse svarende til fuld ferie. En sådan bestemmelse ville kræve ændring af forslaget § 6 og § 13 — for sidstnævnte bestemmelses vedkommende under hensyn til, at løn under ferie netop forudsætter, at retten til ferie er baseret på beskæftigelse i det forudgående ferieår. Der ville formentlig være risiko for tvivlsspørgsmål i en række tilfælde.

Ændringsforslag

til 2. behandling af

Forslag til lov om ændring i ferieloven.

(Forlængelse af ferie m. v.)

Af *Hanne Reintoft*:

Til § 1.

1) I nr. 7 ændres „9½ pct.“ til: „12½ pct.“.

2) I nr. 8 ændres „9 pct.“ til: „12 pct.“.

Til § 2.

3) § 2 affattes således:

„§ 2.

Loven får virkning fra den 1. januar 1971.“

Til § 3.

4) Ordene „ferieårene 1971-72 og 1972-73 henholdsvis 12 og 15 dage“ udgår, og i stedet herfor indsættes: „ferieåret 1971-72 12 dage“.

Til § 4.

5) I *stk. 1* udgår ordene „ferieårene 1971-72 og 1972-73 alene ret til ferie i henholdsvis 18 og 21 dage“, og i stedet herfor indsættes: „ferieåret 1971-72 alene ret til ferie i 18 dage“.

Til § 5.

6) „1. juli“ erstattes af: „1. januar“.

Bemærkninger.

Til nr. 1 og 2.

De i lovforslaget indeholdte forhøjede satser giver kun dækning for leveomkostninger. Da satserne også bør give en vis dækning til ferieaktiviteter, foreslås de forhøjet.

Til nr. 3.

Ved ændringsforslaget får bestemmelserne om optjening af ferieret og feriegodtgørelse tilbagevirkende kraft til den 1. januar 1971. Om begrundelsen herfor henvises til forslagsstillerens udtalelser ved lovforslagets 1. behandling (Folketingstidende 1970-71, fortrykket sp. 5199 ff.), hvor ændringsforslagene blev bebudet fremsat.

Til nr. 4-6.

Ændringsforslagene er konsekvenser af den under nr. 3 foreslåede ændring.

Ændringsforslag

til 2. behandling af

forslag til lov om ændring i ferieloven.

(Forlængelse af ferie m. v.)

Af *Sigsgaard og Kjær Rasmussen*:

Til § 1.

1) Nr. 1 affattes således:

1. I § 6 ophæves *stk. 1*, og i stedet for indsættes:

„*Stk. 1*. Ferien udgør 2 dage for hver måneds beskæftigelse i et kalenderår (op-tjeningsår).

Stk. 2. For lønmodtagere under 18 år udgør ferien 2½ dag for hver måneds beskæftigelse i et kalenderår.

Stk. 3. For lønmodtagere, der udfører arbejde, hvormed der er forbundet ganske særligt faremoment eller stor sundhedsfare, udgør ferien 3 dage for hver måneds beskæftigelse i et kalenderår.

Stk. 4. Ved beskæftigelse af kortere varighed end 1 måned beregnes ferien på tilsvarende måde i forhold til beskæftigelsens længde.“

Stk. 2 og 3 bliver herefter *stk. 5 og 6*.

2) Nr. 7 affattes således:

7. I § 12 ændres „7¼ pct.“ til: „9½ pct.“, og som nyt punktum tilføjes: „Feriegodtgørelsen udgør for de af § 6, *stk. 2 og 3*, omfattede lønmodtagere henholdsvis 12 pct. og 14½ pct. af lønnen.“

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Forslagsstillerne er af den opfattelse, at personer under 18 år har behov for længere

ferie end voksne såvel af fysiske som psykiske årsager. Der stilles derfor forslag om, at ferien forlænges fra de nugældende 18 dage til 30 dage for denne gruppe.

Det må endvidere anses for nødvendigt, at personer, som udfører arbejde, hvormed der er forbundet et ganske særligt faremoment eller stor sundhedsfare, får ret til længere ferie end andre.

I de senere år har man ofte oplevet, hvordan mennesker nedbrydes fysisk og psykisk, fordi de har et sundhedsfarligt arbejde. I metalindustrien kan de rammes af den frygtelige silikose, i medicinalindustrien af hormonale forstyrrelser og ved samlebandene af invaliderende muskelinfiltrationer.

Til nr. 2.

Feriegodtgørelsen foreslås forhøjet svarende til den foreslåede ferieforlængelse.

Ændringsforslagene, der er bebudet fremsat under debatten ved lovforslagets 1. behandling (Folketingstidende 1970-71, fortrykket sp. 5198 ff.), er i overensstemmelse med det af forslagsstillerne den 15. december 1970 stillede lovforslag nr. 112. Såfremt de bliver vedtaget, vil konsekvensændringer blive udarbejdet til lovforslagets 3. behandling.

Ændringsforslag
til 2. behandling af
forslag til lov om ændring i medhjælperloven.
(Forlængelse af ferie).

Af *Hanne Reintoft*:

Til § 1.

I den under nr. 1 foreslåede affattelse af lovens § 11, stk. 1, affattes sidste punktum således: „Ferien aftales mellem parterne med mindst 1 måneds varsel.“

Bemærkninger.

Den foreslåede ændring sikrer lønmodtageren et rimeligt varsel med hensyn til feriens placering. Om den nærmere begrundelse for ændringsforslaget henvises til forslagsstillerens udtalelser ved lovforslagets 1. behandling (Folketingstidende 1970-71, fortrykket sp. 5199 ff.), hvor ændringsforslaget blev bebudet fremsat.